

Asia: VN/23031/2025

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Lausunto hallituksen esitykseen eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta

Kiitämme hallituksen esitystä suden kannanhoidollisen kiintiömetsästyksen mahdollistamisesta. Katsomme, että kiintiömetsästys tulee ulottaa samalla kertaa myös ilvekseen ja karhuun sekä tulevaisuudessa ahmaan, mikäli kannanhoidollinen tarve ilmenee.

Kiintiömetsästys kaikille suurpedoille

Keväällä tehty lakimuutos metsästyslain 41§ muuttamiseen ei ole ollut riittävä karhun kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi. Tästä selkeä esimerkki on keskisen kannanhoitoalueen lupaprosessi, jossa yhdellekään hakemukselle ei myönnetty poikkeuslupia. Kuitenkin tarve kannanhoidolliselle metsästykselle keskisellä kannanhoitoalueella on selkeä. Tätä tukee myös Poliisihallituksen lausunto karhunmetsästyksen kiintiöasetukseen:

”Poliisin tekemät suurpetojen karkotus- ja lopetuspäätösten määrät ovat kasvaneet. Tämä johtuu suurpetokantojen kasvusta, ja suurpetojen ihmisarkuuden pientymisestä, koska kannanhoidollista metsästystä ei ole voitu tehdä. Poliisihallituksen näkemyksen mukaan kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistaminen karhujen osalta olisi tärkeää myös muilla kannanhoitoalueilla kuin vain itäisellä kannanhoitoalueella.

Poliisihallitus katsoo karhukiintiöasetuksen esityksen olevan liian alhaisella tasolla, mikäli kannanhoidollista metsästystä ei sallita myös muilla kannanhoitoalueilla.”

Tässä vaiheessa on jo selvää, että metsästyslain 41 §:n muutos ei ole ollut riittävä, ja tarve laajentaa kiintiömetsästys myös karhun ja ilveksen kannanhoidolliseen metsästyksen on perusteltu. Maallikkoluvanhakijoilla ei useinkaan ole mahdollisuuksia laatia poikkeuslupahakemuksia, jotka täyttäisivät kaikki lain edellyttämät vaatimukset ja osoittaisivat tieteellisesti alueen kannan tilan,

vaikka heillä onkin hyvä paikallistuntemus. Tämän vuoksi on selkeä tarve kiintiömetsästykselle, jossa viranomaiset vastaavat tarvittavien täsmällisten ja tieteellisten perustelujen valmistelusta.

Vahva tieteellinen pohja kanta-arvioihin

Suden kiintiömetsästys (sekä muut suurpedot) edellyttää luotettavaa ja läpinäkyvää kannan arviointia Luonnonvarakeskukselta. Kanta-arvioiden tulee olla vertaisarvioitavissa ja DNA-näytteiden näytemäärien analysointiin tulee varata riittävästi budjettia, jotta kanta-arviot saadaan todelliselle tasolle. Kaudella 2024–2025 näytteiden määrän analysointiin varattiin lisäbudjetti, ja näiden uusien näytteiden avulla suden kanta-arvio nousi merkittävästi korkeammalle tasolle. Kanta-arvio tulee myös perustua syksyn kantaan samalla tapaa kuin Ruotsissa susikanta arvioidaan.

Esityksen perustelujen korjattava seikka

Kannatamme pakollista DNA-näytteiden toimittamista kaadetuista eläimistä, mutta perustelut näytteiden keräämiselle ovat metsästäjiä yleisesti syyllistäviä ja vaarantavat metsästäjien oikeusturvan. Susi voi vaeltaa useita satoja kilometrejä, jopa yli tuhat kilometriä, ja näin ollen suden DNA näytettä ei voi hyödyntää arvioidessa onko eläin kaadettu oikealta alueelta. Tästä yhtenä esimerkkinä yksilötunniste W_105 naaras, joka vuonna 2015–2016 oli Sonkajärven pohjoispuolella ja tämän jälkeen siirtyi Pieksämäen seudulle, jossa yksilö havaittiin useana vuonna.

Suotuisan suojelutason viitearvo

Suden suotuisan suojelun viitearvo perustuu epärealistiseen kahden populaation malliin. Suomen susikanta kuuluu laajaan euraasialaiseen levinneisyysalueeseen, jossa uutta geenivirtaa tulee paljon Venäjältä sekä myös Ruotsista ja Norjasta. Viitearvo tulee pohjautua yhteen populaatioon ja viitearvo näin ollen matalammaksi. Metsästäjäliiton esittämä 165 yksilöä on perusteltu.

Kukkonen Minna
Suomen Metsästäjäliiton Suur-Savon piiri